

[Arbejds- og Socialministeren.]

der paa stedlige eller faglige Omraader inden for en Arbejdsløshedskasse, hvor Arbejderne paa kort Tid opnaar særlig høje Fortjenester, kunne fastsættes en Ventetid paa mellem 15 og 45 Dage, inden der kan opnaas Understøttelse. For det andet skal Ventetiden forlænges indtil 45 Dage for enkelte Arbejdere, der har opnaaet en i Forhold til det sædvanlige høj Fortjeneste. Disse Bestemmelser tilsigter bl. a., at Arbejdsløshedsforsikringen ikke skal hindre en i sig selv naturlig Opsparing.

Med Hensyn til de unges Stilling inden for Forsikringen har man bibeholdt Princippet i de gældende Regler om de unges Optagelse og Erhvervelse af Understøttelsesret, men der foreslaas stillet noget strengere Krav med Hensyn til det Arbejde, de unge skal have udført for at faa Adgang til Understøttelse. Der foreslaas endvidere fastsat en Grænse for Statens Tilskud til Ikke-Forsørgere under 25 Aar i Forhold til Tilskuddet til Forsørgere i samme Aldersklasse.

Endelig foreslaas en noget mere effektiv Organisation af de offentlige Arbejdsanvisningskontorer, navnlig derved, at Staten gennem Ministeriet og Arbejdsdirektoratet faar større Indflydelse paa Kontorernes Ledelse og Drift. Tillige foreslaas en ændret Fordeling af Udgifterne til disse Kontorer.

Lovforslaget er under Behandlingen i det andet høje Ting undergaaet forskellige Ændringer, som jeg skal gøre nærmere Rede for. Med Hensyn til Arbejdskortordningen er der kun foretaget en mindre Ændring. I Tilslutning til Bestemmelsen i Lovforslagets „Til § 4, Stk. 9“ om, at Arbejdsgiverens Forsømmeligheder med Opfyldelsen af de ham paahvilende Forpligtelser straffes med Bøde, er der fastsat Pligt for Arbejdsgiveren til at erstatte et eventuelt Tab, som ved hans Forsømmelighed paaføres Arbejderen.

Der er dernæst foretaget en ændret Formulering af den individuelle Sæsonarbejderregel i Tilføjelsen til Lovens § 16, Stk. 5, for at bringe denne i klarere Overensstemmelse med, hvad der har været Tanken i Udvalget angaaende den sociale Lovgivning. Den Periode, inden for hvilken man kan tage den høje Fortjeneste i Betragtning ved Ventetidens Fastsættelse, er tillige forlænget fra 3 til 6 Maaneder; yderligere er det udtrykkeligt fastsat, at denne individuelle Sæsonarbejderregel kun gælder, hvis Ventetiden for den paagældende ikke er fastsat i Medfør af den generelle Sæsonarbejderregel i Lovens § 16, Stk. 8.

I det oprindelige Forslags Tilføjelse til Lovens § 16, Stk. 1, om, at nyoptagne Medlemmer af en Kasse først kan faa Understøttelse, naar de har haft Arbejde i 52 Uger, hvoraf 26 Uger skal ligge inden for de sidste 18 Maaneder, er de 52 Uger nedsat til 39 Uger; dette Krav om 39 Ugers Arbejde skal ikke gælde for Personer, der tidligere har været berettigede til Understøttelse i en anerkendt Arbejdsløshedskasse.

Med Hensyn til de unge er der i øvrigt foreslaaet den Ændring, at Statens Tilskud til Ikke-Forsørgere under 25 Aar ikke maa overstige $\frac{3}{4}$ af Tilskuddet til Forsørgere i samme Aldersklasse, medens Grænsen efter det oprindelige Forslag var $\frac{2}{3}$.

I Bestemmelsen om Adgang for Kommunerne til at yde Kontingenthjælp foreslaas Afgørelsen truffet af det sociale Udvalg i Stedet for som efter det oprindelige Forslag af Kommunalbestyrelsen.

I „Til § 15“ foreslaas der for to af Dagpengebeløbenes Vedkommende en mindre Forhøjelse for at opnaa Delelighed med 25 Øre.

Med Hensyn til Udgifterne ved Driften af de offentlige Arbejdsanvisningskontorer var det oprindelig foreslaaet, at Statens Tilskud som hidtil skulde udgøre $\frac{1}{3}$, medens den fælleskommunale Udligningsfond skulde udrede $\frac{1}{3}$. Kommunernes Andel, der hidtil har udgjort $\frac{2}{3}$, vilde derved blive nedsat til $\frac{1}{3}$. Denne Trediedel skulde, for saa vidt angaar Amtsarbejdsanvisningskontorerne, afholdes med $\frac{1}{6}$ af den Kommune, hvori Kontoret er beliggende, og $\frac{1}{6}$ af de øvrige til Kontoret henlagte Kommuner. Fordelingen er nu ændret saaledes, at Staten udreder Halvdelen og Udligningsfonden $\frac{1}{4}$, medens, for saa vidt angaar Amtsarbejdsanvisningskontorerne, den Kommune, hvori Kontoret er beliggende, afholder $\frac{1}{8}$ og de øvrige til Kontoret henlagte Kommuner tilsammen $\frac{1}{8}$. Det er endvidere fastsat, at der med Finansministerens Samtykke kan ydes den Kommune, hvori Kontoret er beliggende, Forskud paa Statens Tilskud.

Med Hensyn til Arbejdsanvisningskontorerne er der i øvrigt indføjlet en Regel om, at der om den Pensionsordning, som vil være at fastsætte for Kontorbestyrerne og det ved Kontorerne fastansatte Personale, træffes nærmere Bestemmelse af Arbejds- og Socialministeren efter Forhandling med Finansministeren.

Endvidere er der tilføjlet en Overgangsbestemmelse gaaende ud paa, at den ved Lovens Ikrafttræden ansatte Kontorbe-